

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Πέφτει στα τέσσερα

κάνει τον σκύλο.

Γαυγίζει ομοιοκατάληκτα και άλλοτε

σε ελεύθερο στίχο.

Γυρνά ανάσκελα, τρίβει τη ραχοκοκαλιά

σαν να τον τρώνε ψύλλοι.

Προσμένει ένα χάδι

από της αναγνώρισης το χέρι.

Κοιτάζει με δέος ικετεύει μήπως

του ρίξουν επιούσιο ξεροκόμματο

για ένα κόκκαλο αιωνιότητας κοπιάζει.

Αποζητά τα λόγια να του πουν

ήρεμα κάτσε στη γωνιά σου, ησύχασε

μία ακόμη παραίσθηση ήταν.